

Les 15: HIJ KWAM BIJ ONS HEEL GEWOON.

Over de stoffige weg komt een karavaan. Rijke mensen op een kameel met knechten eromheen. Dan wat minder rijken op een ezel, volgepakt met goederen. Misschien om te verkopen. Achteraan lopen een man en een vrouw.

De vrouw lijkt een gewone vrouw. Ze draagt een blauw wollen overkleed en een witte doek over haar lange zwarte haren. Naast haar loopt haar man Jozef. Zijn ogen staan bezorgd. Zo af en toe gaat zijn blik naar zijn vrouw.

'Gaat het wel, Maria?'

Och, zijn vrouw ziet er zo vermoeid uit. Soms wrijft ze even pijnlijk over haar rug.

'Ja hoor,' lacht Maria geruststellend, 'Maar ik zal wel blij zijn als we straks bij de beek zijn. Dan kunnen we wat drinken en onze voeten afkoelen. De baby schopt nogal weet je.'

Jozef knikt begrijpend. Hij jaagt een dikke vlieg weg, die steeds maar op z'n gezicht wil gaan zitten. Ja, reizen is altijd al vermoeiend, maar voor Maria, die een baby verwacht, is het extra zwaar. Hij was veel liever thuisgebleven in Nazaret. Hij had veel liever gewerkt. Maar keizer Augustus wil, dat iedereen zich laat inschrijven om geteld te worden in zijn geboorteplaats. En wat de keizer wil dat moet gebeuren. Zo zijn ze dan op weg naar Betlehem, de stad van koning David. Want deze twee gewone mensen zijn nakomelingen van die beroemde koning. Ze zijn niet rijk, maar toch dragen ze een heel kostbare schat met zich mee. De grootste schat van God zelf...

Het bergpad maakt een bocht. Nu komen ze in de schaduw van de berg. Brr! Wat is de wind opeens guur na die hitte van daar net. Jozef en Maria trekken hun jassen dicht om zich heen.

Twee brutale kraaien midden op het pad schrikken van de stoet en vliegen snel weg.

Betlehem lijkt maar een heel gewoon stadje. Temidden van korenvelden en golvende heuvels is het één van de kleinste plaatsen van Judea. Er zijn wat werkplaatsen in de kronkelige straatjes. Open winkels zijn het van een schoenmaker, een smid en een pottenbakker. Midden op het plein tussen de witte huisjes is er elke dag markt. De spullen liggen zomaar op de straat: sinaasappelen, meloenen, leren riemen, kippen, platte broden... De handelaren, meest vrouwen en kinderen, zitten ernaast. Vandaag is het erg druk in Betlehem. Er zijn heel veel vreemdelingen. Dat komt door die volkstelling.

Je kunt de poort haast niet uit. Een grote kameel kijkt trots neer op al dat volk. Een beetje zenuwachtig is hij toch wel. Z'n baas leidt hem met vaste hand naar een herberg. Iedereen is trouwens op zoek naar een plaatsje om te overnachten. Maar de herbergen zitten

barstens vol...

O, kijk eens wie daar eindelijk aankomen! Dat zijn Jozef en Maria.

'Wacht hier maar even, Maria,' zegt Jozef. 'Dan ga ik even een herberg opzoeken. Ik Ben zo terug.'

Maria knikt. Ze gaat op een steen zitten aan de kant van de weg. Erg comfortabel zit het niet, maar ze kan even zitten. Het duurt lang, erg lang! Eindelijk is Jozef terug.

Teleurgesteld zegt hij: 'Maria, er is nergens plaats, maar we kunnen wel in een stal. Zou je dat erg vinden?'

'Tuurlijk niet, Jozef. Alles is beter dan niets. Laten we maar gauw gaan, want ik ben echt doodmoe.'

Het wordt snel donker. Overal gaan lichtjes aan, hoewel niet voor lang, want iedereen heeft slaap. Maar ergens in het slapende Betlehem blijft een olielampje branden. Is dat niet in de stal waar Jozef en Maria zijn? Waarom slapen zij nog niet?

'Wah!- oewehhhh!' klinkt een klein babyhuiltje. Och, kijk toch eens! Het kindje is geboren. Het is een rozebruin jongetje met plakkerige zwarte haartjes, dat trappelt met de beentjes en huilend met de armpjes in het rond maait. Maria kijkt trots naar haar eerstgeboren zoon. Dan wikkelt ze hem in doeken, heel gewoon, zoals alle moeders in Israël doen.

Het lijken ook maar heel gewone herders, die buiten de stad op de kudde passen. Dat moet wel. Er zijn altijd wel rovers of wilde dieren, die op de beesten loeren. Daarom hebben ze een flink vuur aangemaakt en hun knotsen aan de gordels gebonden. Een grote stok ligt altijd binnen bereik. Die ruwe kerels in hun warme schapenvachten zijn geen mannen van veel woorden. Ze begrijpen elkaar met een enkel gebaar.

'Mèmmè!' klinkt het dan weer hier en dan weer daar. Mèmmè!

De herders kennen al die geluiden. Ze merken het direct als er onheil dreigt. Maar dan ineens wordt die heel gewone nacht een heel bijzondere. Ineens is er een licht, een vreemd geruis, een klinkklare stem met een merkwaardige echo. De herders schrikken zich ondersteboven. Ze vallen op de grond, bedekken hun ogen met de armen.

'Vrees niet!' horen ze. 'Wees liever erg blij. Want zojuist is de Heiland geboren: Jezus. Ga maar in de stal kijken...'

Angstig kijken de herders een beetje onder hun armen door naar het licht. Ze zien één engel dichtbij en duizenden wat verder weg. Zacht ruist een melodie, die je hart sneller doet kloppen.

'Ere aan God in de Hoogste Hemelen en vrede op aarde voor de mensen van wie Hij veel houdt.' Hoe lang duurt dat zingen? Een eindeloos ogenblik. Onverwacht is alles weer weg. Alles lijkt weer heel gewoon: duisternis, sterren, geruis van de wind, dierengeluiden...

De herders kijken elkaar aan, overleggen even en nemen dan het besluit te doen wat de engel zei: 'Dit zal voor jullie het bewijs zijn. Je zult het kindje vinden in doeken gewikkeld, in een stal.'

In die ongewone nacht staan gewone herders in de stal naar een pasgeboren kindje te kijken.

Het grootste wonder van de wereld is zo gewoon. Het is Gods zoon die voor ons, mensen, op de aarde komt.

(Josien, www.bijbelverhalen.nl)

Maak zoveel mogelijk andere woorden van minimaal 3 letters van het woord KERSTFEEST!

Jezus is geboren, Jezus is geboren, Halleluja.

Eer zij God in de hoge,
Eer zij God in de hoge,
Halleluja.

Vrede op de aarde,
Vrede op de aarde.
Halleluja

In de mensen welbehagen.
In de mensen welbehagen.
Halleluja.

leedjes

Rom, bom bom, ik sla de grote trom voor allemaal en iedereen is het bevel dat je meteen je in laat schrijven in de stad
Waar je vroeger 't eerst familie had.

Als je veel van iemand houdt
Geef je 't mooiste wat je hebt,
Da's heel gewoon.

Omdat God van mensen houdt
Gaf Hij 't mooiste wat Hij had,
zijn eigen Zoon.

Refrein: Hoe ik ook denk, hoe ik ook denk,
Een mooier geschenk ken ik niet;
Hoe ik ook denk, hoe ik ook denk,
Een mooier geschenk ken ik niet.

Als je veel van iemand houdt
Geef je 't mooiste wat je hebt,
Da's heel gewoon
En de wijzen brachten goud,
Mirr' en wierook voor het Kind
Als eerbetoon.

Refrein

Als je veel van iemand houdt
geef je 't mooiste wat je hebt,
Da's heel gewoon.
En als jij de Heer vertrouwt,
leg je leven in zijn hand,
Hij is Gods Zoon.

Rom bom bom, ik roep het luid
De keizer zegt: gehoorzaamheid
dat telt alleen in deze tijd
je moet vertrekken naar de stad
waar je vroeger 't eerst familie had.

Rom bom bom, ik sla de grote trom.
De keizer wil de schatkist vol
en eist van iedereen z'n tol
Vooruit en meldt je in de stad
waar je vroeger 't eerst familie had.